

ПРЕЗЪ СТЕНАТА

Отивахъ за день-два по работа въ П. Влакътъ пристига къмъ обѣдъ на малката П-ска станция. Едно шосе, което се превръща после въ улица, води къмъ два низки хълма на западъ, въ чийто поли сж струпани кжщи. Това е градецътъ.

Бѣше сивъ, мокъръ день. По земята лъщѣха локви, съ отразено тежко, дъждовно небе. Есенъта бѣ настъпила вече, и отъ полето лъхаше студена влага.

Единъ разглобенъ файтонъ ме понесе съ трѣсъкъ по дългата начупена улица. Отъ дветѣ страни се занизаха първитѣ сгради на града: налбантници, дето подковаваха съборени, като за клане, волове, единъ моторенъ даракъ, съ желѣзенъ куминъ, дълбоки механи съ разпрегнати предъ тѣхъ селски коли. После улицата се стѣсни и закриви покрай дървени стобори съ градинки и варосани кжщи. Премина една фурна, една бозаджийница, мага-